

ਉਹ ਇਕ ਨੀਜੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਰਿਜੇ ਹੋਏ ਹਰੇਕ ਜੀਵ ਨਾਲ ਰਸ਼ਿਤਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਯਸੂ ਮਸੀਹ 'ਤੇ ਵਸ਼ਿਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਨੰਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: “ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਐਨਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤਰ (ਯਸੂ ਮਸੀਹ) ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ 'ਤੇ ਵਸ਼ਿਵਾਸ ਕਰੇ, ਉਹ ਨਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪਾਏ।” (ਯੂਹੰਨਾ 3:16) ਯਸੂ ਮਸੀਹ ਬਨਿੰ ਕਸਿ ਕੀਮਤ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਲਿ ਵੱਚਿ ਸੱਦਾ ਦੇਂਦਾ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੀ ਦਾਤ ਦੇਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਦਲਿ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਬਨਾ ਕਰਕੇ, ਯਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਚਿ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਯਸੂ, ਕਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਵਸ਼ਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਰ ਗਏ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਲਿ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਵਿਗੀ ਵੱਚਿ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਵਿਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿਓ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵੱਚਿ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਰਾਹ ਵੱਚਿ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੋ। ਅਮੀਨ।

© 2022 Activated

To learn more, visit our website at: <https://activated.org/en/>.

ਇਹ ਸਭ ਦਾ
ਕੀ
ਮਤਲਬ ਹੈ ?

ਉਹ ਇਕ ਨੀਜੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਰਿਜੇ ਹੋਏ ਹਰੇਕ ਜੀਵ ਨਾਲ ਰਸ਼ਿਤਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਯਸੂ ਮਸੀਹ 'ਤੇ ਵਸ਼ਿਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਨੰਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: “ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਐਨਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤਰ (ਯਸੂ ਮਸੀਹ) ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ 'ਤੇ ਵਸ਼ਿਵਾਸ ਕਰੇ, ਉਹ ਨਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਪਾਏ।” (ਯੂਹੰਨਾ 3:16) ਯਸੂ ਮਸੀਹ ਬਨਿੰ ਕਸਿ ਕੀਮਤ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਲਿ ਵੱਚਿ ਸੱਦਾ ਦੇਂਦਾ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੀ ਦਾਤ ਦੇਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਦਲਿ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਬਨਾ ਕਰਕੇ, ਯਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਚਿ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਯਸੂ, ਕਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਵਸ਼ਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਰ ਗਏ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਲਿ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਵਿਗੀ ਵੱਚਿ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਵਿਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿਓ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵੱਚਿ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਰਾਹ ਵੱਚਿ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੋ। ਅਮੀਨ।

© 2022 Activated

To learn more, visit our website at: <https://activated.org/en/>.

ਇਹ ਸਭ ਦਾ
ਕੀ
ਮਤਲਬ ਹੈ ?

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕਉਂ ਹਾਂ? ਕੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਯੋਜਨਾ ਹੈ? ਜੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਇਨਸਾਨੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਝੰਝੜਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ—ਚਾਹੇ ਕਸਿ ਵੀ ਕੌਮ, ਜਾਤ, ਧਰਮ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਹੋਵੇ—ਹਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਦਲਿ ਵੱਚਿ ਇਹੀ ਲੋੜ ਮਹਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਅਸਲ ਸੱਚ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਮਤਲਬ, ਪਿਆਰ, ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਸਾਂਤੀ।

ਅੱਜ ਦੀ ਇਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੀ, ਉਲਝਣ ਭਰੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ, ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕ ਇਕ ਦੋੜ ਵੱਚਿ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਂ ਸਰਿਫ਼ ਜੀਵਨ ਚਲਾਉਣ ਦੀ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਵੀ ਹੜ੍ਹ ਵੱਚਿ, ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਵੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀ: “ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ?” “ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਠਿਕਾਣਾ ਕਥਿ ਹੈ?”

ਪਰ ਸਾਲਾਂ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮਿੰਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੋੜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਾਂ ਸੰਤੋਖ ਦੀ ਥਾਂ ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਚੀਤਾ ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਿਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਅਕਸਰ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਕਿਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਜਾਂ ਮਤਿਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਤਿਾਉਣ ਜਾਂ ਸਬਰਿ ਰਸ਼ਿਤੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ।

ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੰਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਾਂ ਪਲ ਭਰ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ। ਸਰੀਰਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਾਂ ਮਨ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਰੂਹ ਦੀ ਉਸ ਅਨੰਤ ਤਲਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਸੱਚਾਈ, ਮਕਸਦ ਤੇ ਅਸਲ ਮਾਇਨੇ ਲਈ ਤਰਸਦੀ ਰਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਜ਼ਿਰ ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਤਰਾਸਦੀ ਆ ਵੱਜਦੀ ਹੈ — ਅਚਾਨਕ ਹਾਦਸਾ, ਘਾਤਕ ਬੀਮਾਰੀ, ਪਰਵਾਰ ਵੱਚਿ ਮੌਤ ਜਾਂ ਕਸਿ ਵੀ ਕਸਿਮ ਦਾ

ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ — ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਪਲਬਧੀਆਂ ਅਤੇ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਉਮੀਦ ਲਿਆਉਣ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਬੋੜ੍ਹੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਹਿ ਪਲਾਂ ਵੱਚਿ ਹੀ ਅਕਸਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਅਸਲੀਅਤ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਚੀ ਕੀਮਤ ਪਿਆਰ, ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਮੌਜ਼ਲਿ ਵੱਚਿ ਹੈ — ਨਾ ਕੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਸਾਧਨਾਂ ਵੱਚਿ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਕ ਅਜਹਿ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਤਿਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਰਿਫ਼ ਇਕ ਭਾਗ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਵਾਸਿਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਅਸਧਾਰਣ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੰਸਾਰ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੱਚਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ — ਨੀਲਾ ਆਕਾਸ਼, ਚਮਕਦੇ ਤਾਰੇ, ਹਰੇ-ਭਰੇ ਪਹਾੜ, ਤੇ ਹਰੇਕ ਜੀਵ — ਇਹ ਸਭ ਰੋਜ਼ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਸਿ ਸਾਫ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਨਗਿਹਾ ਮਾਰਦਾ ਹੋ — ਜਥਿ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਚਮਕ, ਗ੍ਰਹਿਆਂ ਦੀ ਗਤੀ, ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਨਜ਼ਾਰੇ ਮਨ ਮੋਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ — ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਕ ਆਵਾਜ਼ ਵੱਚਿ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ: “ਇੱਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ! ਦੇਖੋ, ਇਹ ਸਭ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਹਨ!” ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਹਰ ਪਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੌਜ਼ਦਗੀ, ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਦੁਨੀਆ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਾਸਤੇ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ, ਚੀਤਾ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਵੀ ਜੀਵੰਤ ਗਵਾਹੀ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸੁਰ, ਜੋ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸਰਬਸ੍ਰਜਿਣਹਾਰ ਹੈ, ਉਹੀ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨੂੰ ਅਰਬ ਦੌਦਾ ਹੈ, ਗ੍ਰਹਿਆਂ ਨੂੰ ਮਕਸਦ ਬਖ਼ਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਦਲਿਾਂ ਵੱਚਿ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਨਾਂ ਵੱਚਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵੱਚਿ ਅਨੰਦ ਭਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਦੂਰਲਾ ਤੇ ਅਣਜਾਣ ਰੱਬ ਨਹੀਂ, ਬਲਕੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕਉਂ ਹਾਂ? ਕੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਜਾਂ ਯੋਜਨਾ ਹੈ? ਜੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਇਨਸਾਨੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਝੰਝੜਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ—ਚਾਹੇ ਕਸਿ ਵੀ ਕੌਮ, ਜਾਤ, ਧਰਮ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਦਰਜੇ ਤੋਂ ਹੋਵੇ—ਹਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਦਲਿ ਵੱਚਿ ਇਹੀ ਲੋੜ ਮਹਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਅਸਲ ਸੱਚ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਮਤਲਬ, ਪਿਆਰ, ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਸਾਂਤੀ।

ਅੱਜ ਦੀ ਇਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੀ, ਉਲਝਣ ਭਰੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ, ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕ ਇਕ ਦੋੜ ਵੱਚਿ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਂ ਸਰਿਫ਼ ਜੀਵਨ ਚਲਾਉਣ ਦੀ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਵੀ ਹੜ੍ਹ ਵੱਚਿ, ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਵੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀ: “ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ?” “ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਠਿਕਾਣਾ ਕਥਿ ਹੈ?”

ਪਰ ਸਾਲਾਂ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮਿੰਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੋੜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਾਂ ਸੰਤੋਖ ਦੀ ਥਾਂ ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਚੀਤਾ ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਿਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਅਕਸਰ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਕਿਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਜਾਂ ਮਤਿਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਤਿਾਉਣ ਜਾਂ ਸਬਰਿ ਰਸ਼ਿਤੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ।

ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੰਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਾਂ ਪਲ ਭਰ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ। ਸਰੀਰਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਾਂ ਮਨ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਰੂਹ ਦੀ ਉਸ ਅਨੰਤ ਤਲਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਸੱਚਾਈ, ਮਕਸਦ ਤੇ ਅਸਲ ਮਾਇਨੇ ਲਈ ਤਰਸਦੀ ਰਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਜ਼ਿਰ ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਤਰਾਸਦੀ ਆ ਵੱਜਦੀ ਹੈ — ਅਚਾਨਕ ਹਾਦਸਾ, ਘਾਤਕ ਬੀਮਾਰੀ, ਪਰਵਾਰ ਵੱਚਿ ਮੌਤ ਜਾਂ ਕਸਿ ਵੀ ਕਸਿਮ ਦਾ

ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ — ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਪਲਬਧੀਆਂ ਅਤੇ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਉਮੀਦ ਲਿਆਉਣ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਬੋੜ੍ਹੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਹਿ ਪਲਾਂ ਵੱਚਿ ਹੀ ਅਕਸਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਅਸਲੀਅਤ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਚੀ ਕੀਮਤ ਪਿਆਰ, ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਮੌਜ਼ਲਿ ਵੱਚਿ ਹੈ — ਨਾ ਕੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਸਾਧਨਾਂ ਵੱਚਿ।

ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਕ ਅਜਹਿ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਤਿਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਰਿਫ਼ ਇਕ ਭਾਗ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਵਾਸਿਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਅਸਧਾਰਣ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੰਸਾਰ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੱਚਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ — ਨੀਲਾ ਆਕਾਸ਼, ਚਮਕਦੇ ਤਾਰੇ, ਹਰੇ-ਭਰੇ ਪਹਾੜ, ਤੇ ਹਰੇਕ ਜੀਵ — ਇਹ ਸਭ ਰੋਜ਼ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਸਿ ਸਾਫ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਨਗਿਹਾ ਮਾਰਦਾ ਹੋ — ਜਥਿ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਚਮਕ, ਗ੍ਰਹਿਆਂ ਦੀ ਗਤੀ, ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਨਜ਼ਾਰੇ ਮਨ ਮੋਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ — ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਕ ਆਵਾਜ਼ ਵੱਚਿ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ: “ਇੱਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ! ਦੇਖੋ, ਇਹ ਸਭ ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਹਨ!” ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਸ਼ਿਟੀ ਹਰ ਪਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੌਜ਼ਦਗੀ, ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਦੁਨੀਆ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਾਸਤੇ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰ, ਚੀਤਾ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਵੀ ਜੀਵੰਤ ਗਵਾਹੀ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸੁਰ, ਜੋ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸਰਬਸ੍ਰਜਿਣਹਾਰ ਹੈ, ਉਹੀ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨੂੰ ਅਰਬ ਦੌਦਾ ਹੈ, ਗ੍ਰਹਿਆਂ ਨੂੰ ਮਕਸਦ ਬਖ਼ਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਦਲਿਾਂ ਵੱਚਿ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਨਾਂ ਵੱਚਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵੱਚਿ ਅਨੰਦ ਭਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਦੂਰਲਾ ਤੇ ਅਣਜਾਣ ਰੱਬ ਨਹੀਂ, ਬਲਕੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨੇੜੇ ਹੈ।